

עד כמה פרק רביעי בכורות

עובד הנאש. דבר מועט ואם היה כהן נותן קלע כדי שימנע לנכון
אחרי קרינתו אסור כיון דלדרייה חזיא הוי נראה ככהן המסייע: ה"ג
ותנא מ"ט לא אמר מחמת כהונה ולא גרס ותנא קמא. (ו)ו כבולין
י"ט בהן טובת הנאש ומפרש כנו ישראל שהפריש תרומה מכריו מאי

טעמא לא אחר נמי או טבח שהפריש
 מתנותיו ודועה שחיו לו כסרות: **אמר**
לך תרומה. היינו טעמא דשריא טובת
 הלא איהו דקדושה הנוף נדא וטבלי
 ועלמא ידעי דלא נפקא לחולין ולא אחי
 האי כסן דייב אבי אמו הקלט בגייה
 למיטעי ולמנכס בה ענין חול ולמיחר
 לאתפללי בה כהא חייב דייב אי אבי
 אמו: **אכל הני.** ממוע כסור: **דקדוש**
דמיס ניסו. דאס רלא כסן למכור
 לשבאר כסור חרוב ולמיס וקביה ומכרן
 לישראל וחו ולא נצי עלי לישראל
 למיכיליהו כללי ונחבדל כי היכי דעדי
 כסן הילכך אחי האי כסן למיטעי
 בן כסן וסבד כיון דכני קרעני ניסו:
יפחל דקדושיסו ארבעה קדושין וזוי.
 דייביס [א] אבי אמו (א) דלינו ד' יז
 וסחי למינכס כסו מנכס דחולין שלא
 יאכלכל כללי ונחבדל כדמיס המוסר
 וזוי וזוי וזוי וזוי וזוי וזוי וזוי וזוי

נשלח דהרומה (ו) ושקל חרא ואמר לארץ אוכל והולך (ח) שמואל "אין תרומת חרש בבי" שהשמואה יוצאה באכילה אבל בניעה "הילכך יגדה קוצה" קטן ואי ליבא כהן קטן ושדאי בתנורא והדר כי הילכ דלא תשתכח כהן גרוב כן נחמך ור' הוה קאולי בארבא ע אתאי ההיא איתתא ע טמא מת מהו שיטבו לארץ אמר ליה רב

מגדל קואה לה חלה ואביל לה: כסן קטן. ולא גדול יו' מפי שהטומאה יראה
ועליו מגופו ואם טבל הקרי הרי הוא כקטן. יראה' להי' כקטן כסן קטן
שהטל אה קרי הו' יראה' טומאה מגופו וטבולותיו דרב אחאי' מפרש
בשם ר' ירמיה' משא. וטורג'ו' דכמה דלפשר דאחזקיהו מודהר' מניג'ע
גיה' מאחר שקראה לה שם: כסן גדול. כסן שהגיע לכלל מזהב: טו' פלפסניו.
לנקיים: מהו שיעבדו ויאכל תרומת חוה' לארץ. בלא תערב שם:
וכ'

מועט האט וועגן דלא מחיר לה אלא גבי שריפה מ"מ משמע דהרי
צריש מקא לפי שנה משליכה בחצור אבל תרומה שלהם שיהיה מן הת
קטן סיה מזהבה וכו' ויין ושמן ועוד וי"ל שהתרומה י"ל לה שיעור גמ
לאפשר ^ללאדוקר מיליגב בני מאחר שקרא עליהם שם מיוחד וקראי
מקאם לפי שדך להקריז בן גלילי ועליה כמו שרי' קונטרס מקא וקראי
מורא שרודין בו את הפת דמשמע בחפציה (דף כה.) גבי דיתחור דר'
ההם ^ואף היא להביא מרדא נכנסה ^לאכל ממחרת יטול להיות פור'
דרדקי קאליה למתאחר וקא מתרדא מרדא שיהיה אוזמה האדל שם
בזל לאחר אפיה כהן פוסטני ודבסני ^לבזל כ' ל שעה (פסמס דף ז'.) ו
דכשנא לרדוזה שורה ומשליכה באש בראש המרא עמיה: **פסמ**^ל
אמא היבא דליבא כהן קטן ואל ^לכהנה מקומות דקמי בחמשה חלה (פ'
קרבין) לאי ומתחור חלה דידור כחלה הארץ עמאה ועטויה שריפה דר'
מפרשין לעולם שם אור חלה שיהי חלה משתבח מרדא חלה דשריפה
(כחלה) הארץ עמאה ואל גורו עליו שם איסור מרומת עמאה עמאה ולי
צריב ויהיה אוכל כהן גדול אפילו זב דלא מפליג הבא כלל דלע"ג דכחל
לגמור ^לדא דכחל לאופרה לניס וזעוה שיהי בצבל חקוק חמ"י וגם ל'
להפריש שתי חלות לעולם ויש פירושים שמונה בהם דרך חלה אחרי

מה באחרונה פירשנו: (א) שטר שטבל וטור: (ב) שובלץ כדנים לתלמוד: (ג) דלא מבעל לה חזית
 לה בישא סמיך אלא מרס סמיך ביה הה"ה שביחיל ביה תלמודא מיהא חזיתא כחזיתא ביה לה שייחא
 אפשיש ואיחידורו מלע: (ד) תינא קא אבא ארמא ודבי קאמר: (ה) הוה חזיתא סמיך לה (ו) נסבסב
 סגולא דו קא חזיתא טעורא שדיחא כו: שקרין פורעין ומסבסב: (ז) ורובשנין דפרק לה (ח) חזית
 לה תלמוד קמסות: (ט) הוה חזיתא סמיך: (י) נפקת קין מין רצין סמחא ויהי גטסון: (יא) ללמוד
 דו דאבא: (יב) איך תבעה טענה לתלמוד כו: בזה שרצין תלמודא כו: בזה שרצין תלמודא כו: בזה שרצין תלמודא כו:

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) גם' למיטע זיין
סבר תיתחל קדושיהו:
(ב) רש"י ד"ה ה"ג וזו'
ימ"ק האי כסין: (ג) ד"ה
סימל וזו' אזי סלע
דחינו:

לעזי רש"י

מורדגו"ן. שפרד חתייה.

שימה מקובצת

8] ישראל. עיין בחוסי' לקמן
(דף נג ע"ב): [ב] אסור יש
בקצת ספרים כהני' כאן (א)
רש"י אומר אף במחנות
בהנה כן כיצד ישראל
שהפריש ר' וזו למחנות
בהנה ומצאו ישראל אחר
בהנה וזו ארץ אחרת.

[illegible]

(נ) והולך הטבל וישיר כרי ח
אביל נמחק: (ז) ליטנא דשקל
נמחק: (ח) מרעט הוא וגם: (ס)
וכן פ' בערוך אבל: (ל) גבי מ'
והדר מפרשא נמחק: (פ) ולא

(ח) ויביא בתוספתא לדמיון פ'

כז.

ו א מ"י פ"ב מהלכות
תרומות הלכה כ' וז'
בטור י"ד פתן שלא שמה
על הרמב"ם וז"י מיישנן;
ב מ"י פ"ה מהלכות בטורים
הלכה י"ז

הנהגה:
 ז ב מ"י מ"י מ"י מ"י
 תרומות הלכה יא:
 ד (מ"י) פ"א מ"י מ"י מ"י
 ה"א ה ע"ש י"ד פ"א
 ע"ש פ"א:
 ח ה מ"י מ"י מ"י מ"י
 תרומות הלכה יא:
 ט ו מ"י מ"י מ"י מ"י
 ע"ש י"ד פ"א מ"י מ"י
 ע"ש ה ו"א מ"י מ"י מ"י
 ע"ש ב ב"ה:
 י ז מ"י מ"י מ"י מ"י
 ה"א ע"ש י"ד פ"א

מוסף דע"י

תורמת חצוה לארץ. האיל
והעץ מן המורה, בדקיל
בקדושין (טו): כל מטה
התורה בפירות הגדלים בדרך
איש נוטל אלא בדרך (ביצה
א.ו. והני מילי באכילה.
כולה שמואל אמר, ואשליז וז
אמר לא תפלי לה בנגיעה וזה
א.נ.ד.

רבינו גרשום

[illegible]

הה של אור היא תרומה מן התורה
יא ולהכי ידבין לה לאור והיא
נראית תרומה של כהן למאצטריך
בשתי נשים שעשו שני קבין. רבן
ה: כרישא מסא. ראשית העיסה:
רמא דל"ל ורב הונא נמי היה עשה

מקומות רציף לחלק בדברים כי היא דפסחים בריש מקום שני
(דף נא.) גבי הנהו דמפסרו^ט מלמלא מארזא דלמרינן דלי רובא
אורי אכלי ויכלה זר בנפשיהו דלמא אתא לאפפושוי מן הפטור
החיוב וצפ"ה דיומא^י (דף י.) גבי סוכת המג בחד חייבת^{יב} וצער

[illegible][illegible][illegible]